

Predmet: Slobodan Medić i drugi – Škorpioni
Broj predmeta: K.br. 6-05

Glavni pretres: 11.04.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušavanje svedoka Dušana Kosanovića

U jedinicu došao polovinom 1993. Pre toga radio u policiji Republike Srpske Krajine, u stanici milicije Tovarnik. U jedinicu je došao jer je poznavao Slobodana Medića, obojica su iz Vinkovačkih Banovaca. Pored prijateljstva sa komandantom, motiv dolaska u jedinicu je bio novac jer je njegova plata iznosila 600 dem.

Veza jedinice sa MUP-om Srbije

Na pitanje predsednice Veća da li zna kome je pripadala jedinica *Škorpioni*, svedok je naveo: „Pričalo se da je pripadala, da smo prateći bataljon Republike Srpske Krajine, posle je pričano da smo pripadali MUP-u Srbije, i to SAJ-u [Specijalna anti-teroristička jedinica – primedba FHP]”. Svedok je išao na sva tri terena. Na drugom, u Kladuši i trećem, u Trnovu, nosio je kameru i snimao život i rad jedinice. Sa trnovskog ratišta vratio se ranije u bazu Đeletovce po nalogu komandanta, jer se posvađao sa njim. Kameru je predao Slobodanu Stojkoviću.

Po povratku jedinice u Đeletovce, Stojković mu je predao kameru sa video snimkom egzekucije koji je on snimio. Tu kasetu, svedok Kosanović je umnožio, kod prijatelja Momirovića, u još pet –šest video kaseti. Kopije je dao Peri Petraševiću, Miloradu Momiću, Aleksandru Mediću, Slobodanu Stojkoviću i komandantu Slobodanu Mediću.

Na posebno pitanje predsednice Veća da li postoji bilo kakva mogućnost da optuženi Slobodan Medić ne zna ništa o kaseti, egzekuciji, da nije dobio kasetu i da je nije gledao, svedok navodi: „Ne, takva mogućnost nije postojala... svi su gledali kasetu, tu nema govora“.

Saznanja svedoka o zarobljenicima

Predsednica Veća je predočila svedoku da je u istražnom postupku rekao da je po povratku jedinice u Đeletovce čuo da su autobusi poslani u Srebrenicu da bi dovezli ljude koje bi ubijali na liniji fronta, da se rasterete grobnice oko Srebrenice i da bi Muslimani uzimali ubijene kao vojnike na liniji fronta. Na to je svedok Kosanović odgovorio:

„Ja nisam spominjao nikakve autobuse da su dolazili u našu jedinicu. Autobusi nisu mogli da dođu do Trnova, znači, nisu mogli da dovezu zarobljenike u Trnovo. Ja sam rekao ovako – da je Boco dao, da je komanda tražila vozača našeg, da su se ta dešavanja oko Srebrenice, što se dešavalo, da su od Boce traženi vozači autobusa i kamiona i da je Boca poslao tamo Đuru Mileusnića da vozi kamion i Bracu Bogatića, da je poslao tamo u ispomoć... Rekao sam da je bilo priče da su ti ljudi, zarobljenici dovođeni po liniji i da je tu bilo ubistava. Čuo sam da je to bilo, da su dovezli tih šest ljudi, da su hteli još više ali da je Boco bio ljut i da se pobunio protiv da naši ljudi streljaju“.

Autentičnost snimka egzekucije

Svedok tvrdi da ništa nije menjao na snimku, da ništa nije dodavao niti brisao, da je kasetu original, onakva kakvu ju je dobio od Slobodana Stojkovića. Rekao je da original kasetu držao u sefu u svojoj kući a da je nakon suđenja za Podujevo kasetu dao nekim prijateljima da je sklone u Bosnu. Na kraju je kasetu predao Nataši Kandić: „Ja sam, znači, dao Nataši Kandić originalnu kasetu i ona je bila kod nje“. Kopiju kasete je predao haškim istražiteljima. Svedok Kosanović je, nakon predaje kasete Nataši Kandić i haškim istražiteljima, gledao snimak dva puta i to kada su mu snimak emitovali haški istražitelji u Tuzli i na saslušanju kod istražnog sudije u Beogradu.

Svedok tvrdi da snimak koji su mu pokazali haški istražitelji potpuno odgovara originalnoj kaseti koju je video kada mu je Slobodan Stojković predao zajedno sa kamerom.

Suđenje su pratili Nura Begović, Rejha Avdić, Naza Hasanović, Ešefa Alić, Alić Refija, iz Udruženja žena iz Srebrenice i Nura Alispahić, majka streljanog Azmira i Safeta Muhić, sestra streljanog Safeta.

Fond za humanitarno pravo